

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. К., 23.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Г. Ст. Милушев

при участието на секретаря Славея Д. Топалова
в присъствието на прокурора Росица Г.ева Г.ева (ОП-К.)
като разглежда докладваното от Деян Г. Събев Въззивно частно наказателно дело № 20215100600215 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.24б ал.1 и сл. от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните /ЗБППМН/.

С Решение № 95/27.09.2021 год., постановено по Ч.н.дело № 981/2021 год., К.йският районен съд е наложил на непълнолетния Г. Р. Г. от гр.К. възпитателна мярка по чл.13 ал.1 т.13 от ЗБППМН – „Настаняване във възпитателно училище – интернат“.

Решението е обжалвано от служебно назначения защитник на непълнолетния Г. Р. Г. - адв.С.Д. от АК - К., като в жалбата се твърди, че прилагането на тази крайна възпитателна мярка не е съобразено със здравословното състояние, личността и семейната среда на непълнолетния. Развива съображения, че непълнолетният Г.Г. е със специални образователни потребности и когато е посещавал училище, е работил с ресурсен учител. Счита, че по делото са представени доказателства за влошено здравословно състояние на непълнолетния и за неговите специални потребности. Твърди още, че детето расте в добра семейна среда, като е заобиколено постоянно от

роднини, от които получава внимание и грижи, като майката полага необходимите грижи за отглеждането, възпитанието и нормалното развитие на детето, което се потвърждавало и от наблюденията на личния лекар. С жалбата моли да бъде отменено първоинстанционното решение, вместо което да бъде постановено ново такова, с което на непълнолетния да бъде наложена по-подходяща възпитателна мярка, съобразена с неговото психическо развитие и здравословно състояние. В съдебно заседание служебно назначения защитник на непълнолетния Г. Р. Г. поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като уточнява, че предлага на непълнолетния да бъде наложена възпитателна мярка по чл.13 ал.1 т.5 от ЗБППМН – „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“, като счита, че тази мярка в най-голяма степен отговаря на неговите психични и здравословни проблеми, тъй като детето ще има възможност да остане в семейна среда. Алтернативно пледира за изменение на решението на първоинстанционния съд, като непълнолетния бъде настанен в социално-педагогически интернат и бъде определен срок до края на учебната година.

Непълнолетният Г. Р. Г. от гр.К. не се явява в съдебно заседание пред въззивния съд, редовно призован.

Родителят на непълнолетния - майка му Р.Г., в съдебно заседание поддържа жалбата на служебно назначения защитник на непълнолетното дете. Изразява становище, че не желае сина ѝ да бъде настанен във възпитателно училище - интернат, а иска детето да остане да живее при нея.

Ответникът по жалбата - Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните при Община – К., чрез процесуалния си представител представя писмен отговор, в който изразява становище, че жалбата срещу първоинстанционното решение е неоснователна. В отговора развива подробни съображения относно неоснователността на доводите на жалбоателя, изложени във въззивната жалба във връзка със здравословното състояние на непълнолетния Г. Р. Г., както и във връзка с твърденията за добра семейна среда и полагане на необходимите грижи от страна на майката на същия, за което представя пред въззивния съд ново писмено доказателство. Моли да бъде постановено съдебно решение, с което да бъде потвърдено първоинстанционното решение, като правилно и законосъобразно. В съдебно заседание процесуалният

представител на МКБППМН при Община К. поддържа отговора на въззивната жалба по изложените в него съображения, като предлага да решението на РС – К. да бъде потвърдено.

Страната – Дирекция „Социално подпомагане“, отдел „Закрила на детето“ – К., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата, като моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено.

Страната – Детска педагогическа стая към РУ – К. при ОД на МВР – К., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата, като моли решението на първоинстанционния съд да бъде потвърдено.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. дава заключение, че жалбата е неоснователна, като предлага решението на първоинстанционния съд да бъде потвърдено.

Окръжният съд, при извършената цялостна служебна проверка на правилността на обжалваното решение, по повод и във връзка с оплакванията, изложени в жалбата, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване съдебен акт в законоустановения срок и от легитимирано за подаването ѝ лице – служебно назначен защитник на непълнолетния Г. Р. Г., поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, К.йският районен съд е приел от фактическа страна следното:

Г. Р. Г. е роден на * год., като живее в гр.К. с майка си. Има начално образование, не учи, не е осъждан. По местоживее не се ползва с добри характеристични данни.

В РП - К. била образувана преписка Вх.№ 2017/2021 год., с оглед данни за извършено престъпление от общ характер по чл.216 ал.4 от НК от непълнолетния Г. /малолетен по време на извършване на деянието/. С Постановление на РП - К. от 21.07.2021 год. по преписка Вх.№ 2017/2021 год. бил постановен отказ да се образува наказателно производство за извършено престъпление от общ характер по чл.216 ал.4 от НК от страна на малолетния Г. Р. Г.. Прокурорът постановил копие от постановлението да се изпрати на

МКБППМН за налагане на възпитателни мерки по ЗБППМН на Г.. В постановлението са изложени мотиви, че предвид малолетната възраст на Г.Г. към инкриминирания период, по смисъла на чл.32 ал.1 от НК той не е наказателноотговорен, а съгласно чл.32 ал.2 от НК спрямо него можело да се приложат съответни възпитателни мерки по Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните.

След получаване на постановлението от 21.07.2021 год. по преписка Вх. № 2017/2021 год. на РП - К., в МКБППМН при Община К. било образувано възпитателно дело № 20/2021 год. Състав на МКБППМН разгледал възпитателното дело и на 09.09.2021 год. взел решение, с което е предложил на РС - К. да наложи спрямо непълнолетния Г. Р. Г. възпитателна мярка „Настаняване във възпитателно училище -интернат“. За да вземе това решение, комисията отчела трайно формираното противообществено поведение на Г., неспособността на семейството му да контролира неговото поведение и да го поправи, налаганите до момента възпитателни мерки, които не са дали никакъв положителен ефект върху поведението на детето, като същото продължавало да утвърждава криминогенния си профил.

Видно от доклада на отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „СП“ - гр.К., Г. Г. живеел с майка си, нейният съжител и двамата си братя. Г. е учил до 6 клас /учебната 2018-2019 год./ в ОУ „П.К.Я.“ - К., но вече не посещавал училище и бил отписан. Налагани му били многократно възпитателни мерки по чл.13 от ЗБППМН. През периода юли 2019 год. до юли 2021год. непълнолетният бил извършител на 13 криминални прояви - кражби, сбивания, унищожаване и повреждане на имущество.

Въз основа на становището на инспектор ДПС съдът е приел, че Г. Г. се водел на отчет и многократно е преминавал през детска педагогическа стая, където се водел в категорията „утвърден“. От 2019 год. до настоящия момент имал 30 заведени заявителски материала. Оказвани му били 6 полицейски закрили за неосъществен родителски контрол. От началото на годината бил станал тартор на малка група малолетни и непълнолетни лица, с която обикалял града и набелязвали обекти за извършване на кражби. Общувал и с пълнолетни лица, които били наркозависими.

Видно от приложените 13 бр. решения на МКБППМН при Община К., през 2019 год., 2020 год. и 2021год. по отношение на Г.Г. били прилагани възпитателни мерки по чл.13, ал.1 т.т.1, 4, 5, 7, 8 и 12 от ЗБППМН, като с

Решение № 11/21.06.2021 год. му е била наложена възпитателна мярка „Предупреждение за настаняване във възпитателно училище-интернат с изпитателен срок 6 месеца“.

Горната фактическа обстановка се установява от приетите от първоинстанционният съд писмени доказателства – решения на МКБППМН при Община К.; доклад от член на МКБППМН; доклад от социален работник в отдел „Закрила на детето“ при Дирекция „Социално подпомагане“ – К.; характеристична справка на непълнолетния Г. Р. Г., изготвена от ИДПС; Експертно решение на ТЕЛК при МБАЛ „Д-р Ат.Д.“ АД - К. на Г. Р. Г.; медицинско удостоверение; както и Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 21.07.2021 год. на прокурор при РП – К..

Въз основа на така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел от правна страна, че за периода от 2019 год. до юли 2021 год. Г.Г. е извършил деяния, които от обективна страна осъществяват признаците на различни по вид престъпления, като наказателни производства срещу непълнолетния не са били образувани, тъй като предвид малолетието му към посочения период, по смисъла на чл.32 ал.1 от НК той не е наказателноотговорен. Съдът е приел също, че за престъплението по чл. 216 ал.4 от НК, извършено на 08.07.2021 год., преписката е била прекратена от прокурора на основание чл.32 от НК и чл.24 ал.1 т.1 от НПК, за да бъдат приложени възпитателни мерки по ЗБППМН. Направил е извода, че упражняваният върху непълнолетния Г.Г. родителски контрол от страна на родителя е слаб и недостатъчен, като налаганите до момента възпитателни мерки по ЗБППМН не са оказали необходимото поправително - възпитателно въздействие върху непълнолетния, а за нормалното му възпитание няма и подходяща социална среда. С оглед на тези съображения, първоинстанционният съд е направил крайният извод, че спрямо Г.Г. следва да бъде наложена предвидената в чл.13 ал.1 т.13 от ЗБППМН възпитателна мярка, а именно - „Настаняване във възпитателно училище - интернат“.

При така установената от първоинстанционния съд фактическа обстановка, която напълно се споделя и от настоящата инстанция, въззивният съд намира, че крайният извод на районния съд – че възпитателната мярка по чл.13 ал.1 т.13 от ЗБППМН, а именно: „Настаняване във възпитателно училище - интернат“, се явява най - подходяща по отношение на установеното поведение на непълнолетния Г. Р. Г., е обоснован и законосъобразен. Това е така, тъй като от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че непълнолетният Г. Р. Г. е изградил от ранна възраст трайни противообществени навици, като системно и упорито извършва противообществени прояви по смисъла на чл.49а от ЗБППМН, съгласно даденото в посочената разпоредба легално определение на такива - общественноопасни и противоправни деяния, които противоречат на морала и

добрите нрави. Поради малолетието му, за тези противообществени прояви спрямо същия са били налагани множество други възпитателни мерки от почти целия спектър на чл.13 ал.1 от т.1 до т.12 от закона /13 броя/ - „предупреждение“, „оставяне под възпитателен надзор на родителите или на лицата, които ги заместват, със задължение за полагане на засилени грижи“, „забрана на непълнолетния да се среща и да установява контакти с определени лица“, „забрана на малолетния да напуска настоящия си адрес от 22.00 ч. до 07.00 часа за срок от 1 година“, и „поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“, които обаче очевидно не са дали никакъв резултат и не са довели до положителна корекция в поведението му. Нещо повече, с Решение № 11/21.06.2021 год., постановено по ВД № 11/2021 год. по описа на МКБППМН при Община К., на Г. Р. Г. е наложена възпитателна мярка „Предупреждение за настаняване във ВУИ с изпитателен срок 6 месеца“, т.е. наложена му е предпоследната по тежест възпитателна мярка, въпреки което само няколко дни по - късно - на 08.07.2021 год., Г. Р. Г. е извършил деяние, осъществяващо състава на престъплението по чл.216 ал.4 от НК.

В този смисъл се налага извода, че след като е изчерпан ресурса от по-леки възпитателни мерки по ЗБППМН, които не са изиграли своята възпитателна и възпираща роля, настаняването на Г. Р. Г. във ВУИ е единствения начин, по който могат да бъдат постигнати целите по чл.1 от закона спрямо него. По този именно начин ще бъде избегнато неблагоприятното влияние на заобикалящата го социална среда, която до голяма степен го стимулира към извършването на противообществени прояви /доколкото голяма част от противообществените прояви на Г.Г. са осъществени заедно с други малолетни и непълнолетни лица от приятелския му кръг/ и би довело до преустановяване на престъпното поведение на непълнолетния. В подкрепа на тези изводи е и установената неспособност на майката на непълнолетния Г. Р. Г. да упражнява необходимия родителски контрол и да се справи с противообществените прояви на същия. Още повече, че видно от представеното като доказателство по делото пред въззивния съд заверено ксероксно копие от Решение № 118/19.05.2020 год., постановено по А.н.дело № 281/2020 год. по описа на РС - К., със същото майката на непълнолетния Г. Р. Г. е призната за виновна за извършването на престъпление по чл.182 ал.1, предл.1-во, във вр. с чл.26 ал.1 от НК /оставяне

от родител на лице, намиращо се под неговите родителски грижи, без надзор и достатъчна грижа и с това създаване на опасност за неговото физическо, душевно и морално развитие/, за което и на основание чл.78а от НК е била освободена от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Опитите на институциите да интегрират непълнолетния Г.Г. в обществото, чрез въздействието на училищна среда, също не са дали резултат, доколкото последния не посещава училище. От друга страна, във възпитателното училище - интернат непълнолетният Г. Р. Г. ще има възможност да продължи и завърши съответната степен на образование /основно/, да придобие професионална квалификация, както и да намери психолого-педагогическа подкрепа.

С оглед изложеното по-горе, настоящата инстанция намира за неоснователни доводите на служебно назначения защитник на непълнолетния Г. Р. Г., изложени във въззивната жалба и в хода на въззивното съдебно следствие – че при постановяване на решението си първоинстанционният съд не бил съобразил данните за здравословното състояние на непълнолетния Г.Г.; както и че непълнолетния растял в добра семейна среда, която би му осигурила най-добрата възможност за лечение на заболяването му и да осигури условията, предвид специалните му потребности. Действително, от събраните по делото доказателства – решение на ТЕЛК и социален доклад, е видно, че Г. Р. Г. страда от „Лека умствена изостаналост“. Посоченото заболяване на непълнолетния, обаче, не налага някакво конкретно лечение, постъпване в лечебно заведение или поставяне под лекарско наблюдение, като не е пречка за налагане на възпитателната мярка по чл.13 ал.1 т.13 от ЗБППМН, доколкото съгласно нормативната регламентация с разпоредбите на ЗБППМН и на Правилника за устройството и дейността на възпитателните училища - интернати и социално - педагогическите интернати, настанените в същите малолетни и непълнолетни лица получават необходимите здравни грижи и медикаменти, както и в същите се извършва обучение и на ученици със специални образователни потребности /каквото очевидно е непълнолетния Г. Р. Г./, за които се разработват индивидуални учебни планове. Неоснователно е и оплакването на защитника на непълнолетния Г.Г., че в решението на първоинстанционния съд липсвал определен срок на наложената възпитателна мярка, респ. неоснователно е и искането да бъде определен такъв срок. Това е така, тъй като при налагане на възпитателната

мярка по чл.13 ал.1 т.13 от ЗБППМН не се определя срок на същата, доколкото видно от разпоредбите на чл.30 – чл.31 от ЗБППМН, както и на чл.7 и чл.15 – чл.17 от Правилника за устройството и дейността на възпитателните училища - интернати и социално - педагогическите интернати, настаняването на малолетни и непълнолетни лица като възпитателна мярка по чл.13 т.11 или т.13 от ЗБППМН във възпитателните училища - интернати и в социално - педагогическите интернати се извършва целогодишно; максималния срок в тези заведения не може да бъде повече от 3 години, считано от датата на приемането на ученика; настанените във възпитателните училища - интернати или в социално - педагогически интернати остават в тях за възпитание и обучение, включително и за придобиване на професионална квалификация, до навършване на 16 години, а ако те изявят писмено желание - и до навършване на 18 години; а в края на всяка учебна година педагогическият съвет на възпитателното училище - интернат или социално - педагогическия интернат с участието на прокурор, представител на местната комисия, направила предложението за налагане на възпитателната мярка по чл.13 ал.1 т.11 или т.13 от ЗБППМН, и представител на съответната дирекция „Социално подпомагане“, прави оценка на поведението на ученика и на постигнатите резултати от възпитанието и обучението му, въз основа на доклада по чл.49 ал.13 от правилника, като при положителна оценка педагогическият съвет изпраща доклад до местната комисия, направила предложението за налагане на възпитателната мярка, която изготвя предложение до районния съд за прекратяването на престоя на ученика. Изцяло неоснователно е и искането на служебно назначения защитник на непълнолетния Г. Р. Г. същия да бъде настанен в социално – педагогически интернат, тъй като от разпоредбите на чл.28 ал.1 и ал.2 от ЗБППМН е видно, че в социално - педагогическите интернати се настаняват малолетни над 8-годишна възраст и непълнолетни, които са извършили или съществуват предпоставки за извършване на противообществени прояви; докато във възпитателните училища - интернати се настаняват малолетни над 8-годишна възраст и непълнолетни, извършили противообществените прояви, към които възпитателните мерки по чл.13 ал.1 т. 1 - 10 и 12 не са се оказали достатъчни и за нормалното им възпитание няма подходяща социална среда, какъвто именно е и настоящия случай.

По изложените по-горе съображения, и след съвкупната преценка на

данните за личността на непълнолетния Г. Р. Г., семейната и социалната му среда, както и броя и характера на извършените от него противообществени прояви, настоящата инстанция също намира, че наложената му от районния съд възпитателна мярка „Настаняване във възпитателно училище – интернат“ в конкретния случай се явява най-подходяща за корекция на поведението на непълнолетния Г. Р. Г., за преустановяване на престъпното му поведение и за осигуряване на нормалното му развитие и възпитание. Ето защо, обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно – обосновано и законосъобразно.

Водим от изложеното, и на основание чл. 246 ал.1 т.5 от ЗБППМН, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 95/27.09.2021 год., постановено по Ч.н.дело № 981/2021 год. по описа на К.йския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протестиране

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____